

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 606 Din 22.11.2023

Dosar nr.: 659/2022

Petiția nr.: 6430/16.09.2022

Petent:

Reclamați: în continuare R1
..... în continuare R2

Obiect: petentul reclamă că i-a fost lezată demnitatea prin afirmații făcute de reclamate într-un litigiu în care acesta nu era parte

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părților reclamate

2.

3.

II. Citarea părților

4. În temeiul art. 20 alin.(4) din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

5. Prin adresa nr. 6430/02.22.2022 a fost citat petentul, iar prin adresa nr. 7827/02.11.2022 au fost citate părțile reclamate.

6. Procedură legal îndeplinită.

III. Susținerile părților

Susținerile petentului

7. Petentul arată faptul că părțile reclamate, cu ocazia formulării unei acțiuni în instanță ce viza anularea deciziei de concediere a reclamatei R1 reprezentată de reclamata R2, l-au indicat pe acesta ca fiind juristul de 71 de ani care îndeplinește vârsta de pensionare, și care a rămas în funcție în timp ce juristul de 40 de ani a fost concediat.

8. Petentul precizează că afirmațiile părților reclamate i-au adus grave prejudicii morale, psihosociale și nu în ultimul rând relaționale în raport cu colegii cu care acesta lucrează.

9. Se precizează faptul că societatea la care acesta lucrează, a redus numărul de posturi, iar postul pe care reclamata R1 a fost desființat aspect contestat de aceasta în instanță. Astfel, prin contestația formulată împotriva deciziei de concediere, reclamata R1, reprezentanta convențional de reclamata R2 a susținut în fața instanței că în timp ce o

persoană de 40 de ani a fost concediată, pe post a rămas o persoană de 71 de ani, care a depășit vârsta legală de pensionare.

10. Petentul precizează că reclamata R2, în calitate de apărător legal al reclamatei R1, a făcut o serie de afirmații care i-au lezat demnitatea.

11. În raport de afirmațiile părților reclamate, petentul solicită a se constata că faptele reclamate se încadrează în prevederile art. 2 (1) și (7) din O.G.137/2000 republicată.

12. În susținerea petiției, petentul a depus o serie de înscrisuri constând în cererea de chemare în judecată formulată de reclamata și Încheierea de ședință din data de 15.06.2022 emisă în dosarul 1179/111/2022- Tribunalul Bihor.

13. Prin concluziile scrise depuse la dosar sub nr. 9270/21.12.2022, petentul solicită respingerea excepțiilor invocate de reclamata R2, reiterând argumentele în raport de care solicită admiterea petiției astfel cum a fost formulată.

Susținerile părților reclamate

Susținerile reclamatei R2

14. Prin punctul de vedere depus la dosar sub nr. 8443/21.11.2022, reclamata R2 invocă excepția necompetenței CNCD și excepția obiectului vădit nefondat, pe fond solicitând respingerea petiției, apreciind că în raport de aspectele reclamate, aceasta nu poate fi subiect activ al faptei de discriminare în contextul definiției acestei fapte astfel cum este statuată de legiuitor în art. 2 din OG.137/2000 republicată.

15. Reclamata arată că în calitatea sa de avocat al reclamatei R1 în cauza având ca obiect contestație împotriva deciziei de concediere, a formulat apărări în interesul clienței, iar afirmațiile enunțate de petent nu reprezintă afirmații defăimătoare la adresa acestuia, ci se prezintă realitatea faptică din cadrul societății angajatoare.

16. În continuarea punctului de vedere, aceasta precizează că petentul este în continuare angajat, deși la nivel declarativ acesta afirmă că i s-au adus grave prejudicii, în timp ce, cliența sa, în persoana reclamatei R1, nu a fost reintegrată deși a câștigat în instanță acest drept.

17. Referitor la acuzațiile aduse de petent privind afirmațiile pe care aceasta le-a înaintat instanței în calitate de avocat, reclamata învederează faptul că, în raport de prevederile art. 38 alin 3 din Legea 51/1995 " *Nu constituie abatere disciplinară și nici nu pot atrage alte forme de răspundere juridică a avocatului opiniile juridice ale acestuia, exercitarea drepturilor, îndeplinirea obligațiilor prevăzute de lege și folosirea mijloacelor legale pentru pregătirea și realizarea efectivă a apărării libertăților, drepturilor și intereselor legitime ale clienților săi.*", nu poate fi antrenată răspunderea avocatului pentru apărările formulate în fața instanței.

Susținerile reclamatei R1

18. Prin punctul de vedere depus la dosar sub nr. 8597/24.11.2022, reclamata R1 solicită Colegiului director ca la momentul soluționării petiției, să aibă în vedere faptul că aceasta nu poate face obiectul aspectelor reclamate de petent.

19. În contextul motivelor expuse prin petiție, aceasta arată că a fost colegă cu petentul iar după desființarea postului deținut, a contestat în instanță măsura obținând anularea deciziei de concediere, sens în care instanța a dispus reintegrarea acesteia.

20. Reclamata R1 apreciază că petiția este nefondată, aspectele descrise de petent neîncadrându-se în prevederile OG 137/2000 republicată.

IV. Cadrul legal aplicabil

Motivele de fapt și de drept

21. Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

Constituția României

Art. 16 - Egalitatea în drepturi

„(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor din Ordinul 144/11.04.2008

O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare

Art. 2 (1) „În prezenta ordonanță, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex sau orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată sau orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Convenția Europeană a Drepturilor Omului

Articolul 14- Interzicerea discriminării

Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limba, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.

V. Aplicarea principiilor de mai sus în prezenta cauză

22. Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (CNCD) a fost sesizat de către petent care reclamă faptul că părțile reclamate, cu ocazia formulării unei acțiuni în instanță ce viza anularea unei decizii de concediere a reclamatei R1, reprezentată de reclamata R2, l-ar fi indicat pe acesta ca fiind juristul de 71 de ani care îndeplinește vârsta de pensionare, și care a rămas în funcție în timp ce juristul de 40 de ani a fost concediat.

23. Petentul a precizat faptul că, afirmațiile părților reclamate i-au adus grave prejudicii morale, psihosociale și nu în ultimul rând relaționale în raport cu colegii cu care acesta lucrează.

24. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

25. Astfel, Colegiul director analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr. 137/2000 republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în

care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

26. Colegiul director urmează a se pronunța cu precădere asupra excepției invocată de partea reclamată prin punctul de vedere înregistrat sub nr. 8443/21.11.2022.

27. Astfel, potrivit art. 63 alin. 1 din Ordinul nr.144/2008 privind procedura de soluționare a petițiilor și sesizărilor *„Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției.”*

28. Analizând petiția astfel cum a fost formulată, se constată faptul că petentul urmărește înlăturarea consecințelor și faptelor discriminatorii pretins generate de afirmațiile părților reclamate cu ocazia soluționării unei cauze civile pe rolul instanțelor de judecată.

29. În considerarea incidenței obiectului petiției în câmpul de aplicare al OG nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de CNCD este o jurisdicție administrativ–jurisdicțională ce presupune o procedură specială, care se bazează pe principiul independenței organului care emite actul, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare.

30. Actul de soluționare al unui conflict corelativ dispozițiilor OG nr. 137/2000 republicată, este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (CNCD), iar actul per se este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești.

31. Caracterul administrativ jurisdicțional al actelor adoptate de Colegiul director al CNCD a fost statuat în nenumărate rânduri de instanțele de contencios administrativ (ex: decizia civilă nr. 1960/15.05.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție).

32. Prin Decizia nr. 1096 din 15 octombrie 2008 și ulterior Decizia nr. 444 din 31.03. 2009 cât și Decizia nr. 1470 din 10.11.2009, Curtea Constituțională a statuat că „C.N.C.D. este un organ administrativ cu atribuții jurisdicționale, care se bucură de independența necesară îndeplinirii actului administrativ – jurisdicțional și respectă prevederile constituționale cuprinse în art. 124 privind înfăptuirea justiției și art. 126 alin. (5), care interzice înființarea de instanțe extraordinare”.

33. Ca atare, se naște întrebarea legitimă, în ce măsură pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de OG nr. 137/2000 republicată, CNCD poate să constate existența unor situații reclamate drept discriminatorii derulate cu ocazia soluționării unei cauze în fața instanței de judecată, având în vedere că în raport de prevederile art., 217 N.C.Pr. Civilă președintele completului de judecată este cel care exercită poliția ședinței, putând lua măsuri pentru păstrarea ordinii și a bunei-cuviințe, precum și a solemnității ședinței de judecată, aspecte care intră în mod cert în sfera de competență a acestora ori în soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești.

34. Astfel, în raport de argumentele mai sus expuse, se conturează opinia conform căreia, Consiliul nu poate analiza procedura de soluționare a cauzelor în fața instanțelor de judecată, având în vedere faptul că, legiuitorul a prevăzut o serie de proceduri și măsuri de stopare și sancționare a eventualelor derapaje înfăptuite de părțile litigante și implicit de către reprezentanții legali ori convenționali ai acestora, în faza de cercetare judecătorească.

35. Având în vedere considerentele mai sus expuse, Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, analizând excepția necompetenței în raport cu obiectul petiției, urmează a o admite întrucât acesta, ca autoritate de stat, autonomă, nu poate analiza afirmațiile formulate în fața instanțelor judecătorești, și nu se poate pronunța asupra aspectelor corelative actului de justiție, ori cu privire la aspectele procedurale ale procesului

civil și nu poate adresa instrucțiuni instanțelor, în speță magistraților în ceea ce privește exercițiul funcțiilor.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția necompetenței materiale a C.N.C.D. pentru aspecte ce țin de cercetarea și sancționarea afirmațiilor făcute în fața completului de judecată investit cu soluționarea unui litigiu, aceste atribute revenind exclusiv instanțelor de judecată.
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BĂNICĂ CERASELA CLAUDIA – Membru

DIACONU ADRIAN NICOLAE – Membru

GRAMA HORIA – Membru

MOȚA MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

RAIU CĂTĂLIN VALENTIN – Membru

SĂVULESCU RADU COSMIN– Membru

Redactată și motivată: M.M./C.G.
Data redactării: 20.02.2024

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.